

Strannen wörr de grode Freud

Goden Dag, leve Frünnen,

strannen vor den Butendiek is lang nich mehr dat wat dat fröher mol wesen is. Klor, denn de groten Scheep hebbt allens fast an Deck mookt, veel faster as dat mol fröher ween is. De ole Hermann Petersen hett mi, eben vor sienen Dod noch 'n Barg vertellt. Von Holt bit to Kisten vull Tüüg bit hen no grode portogische Wienfööt hett Rasmus to so teemlich allens no 'n Diek tosmeten.

De Lüüd achtern Diek bruken blots totalangen. „Ik weet noch“, as vertell Hermann mol, „as ik so um 12 Johr olt wöör gungen Hans Schmidt un ik an 'n Strand bi 'n „Hogen Diek“ langs un keken un keken. Hans hett de grode Kist to erst sehn. De hebbt wi op 't Dröge slept un jo glieks open mookt. Vull von Speelsaken. Dat wörr 'n Droom segg ik di. Von 'n wunnerbore holten Lokomotiven mit veel Waggons, jo, richtige lüttje Bohnhööv un veer lüttje Lokomotiv-Schuppen wörrn dorbi.

Uns Vadder kreeg dat jo glieks wies (erfuhr das). Dat muss denn jo forts den Strandvogt meldt warrn. De ole Knupper grien: „Dat muchen ji woll beholen, wat, Jungs?“ Over länger as dree Moond muss dat to (um 1900) utschreven warrn. Szüh, un wenn sik denn keen melden dä, denn kunnen wi dat beholen. Teihn Doog no Wiehnachten kunnen beiden Jungs noch mol Wiehnachten fiern. De Kiste mit de wunnerschönen Soken hör jem, sachts fein deelt worr dat denn jo.

Wat Rudi Bössenburg strannt hett, dat stunn sogor in de Wurster Zeitung. Dat wöör 'n wunnerbor grodet Schapp. Dor stunn unner „Strandgut“ in dat Daagblatt to lesen: „Schrank gestrandet. Schätzwert in Reichsmark: 250.“ Dor melde sik een Mann ut Bremer-Leh' (heute Bremerhaven Lehe) bi denn olen Knupper un - nehmt dat gode Schapp mit. Een Johr loter keem de Wohrheit op 'n Disch: De Mann harr soveel klaut, dat he ok togeven hett: „Mit den Schrank, nun, das habe ich mal versucht, einfach so...“.

Dat Schapp muß neet utschreven warrn. Meldt hett sik nüms, szüh, un so is Rudi bi dat schöne Schapp komen.

Tschä, leve Frünnen, dor kann man mol sehn wat so 'n Strand twischen Elv un Werser allens to beden hett, orer beter to beden harr. De Tieden sünd nu over vorbi un ik glööv de kommt ok so licht nich waller.

Ik grööt jo düchtig un bliev jümmer joe ole Fründ

Käpt'n Cordts

Text und Bild von Hein Carstens
Erschienen in der Nordsee-Zeitung am
6. November 2017

